

Arkadian avajaiset

Elettiin vuotta 1992. Valtiopäivien avajaisiltamat olivat edenneet jo puolentoista tunnin tanssiaisvaiheeseen, mutta tapahtuminen keskipiste oli ehdottomasti Eduskunnan nurkan takana.

Siellä oli koolla iso rinki Kansanedustajia, ja ringin keskellä pari kaverusta pisti nokkapokkaa muiden hurratessa ympärillä.

Jupakka oli alkanut jo juhlanpalveluksessa, jossa Tasavallan Presidentti oli kesken Arkipiispan saarnan hypännyt saarnastuoliin, vetäissyt Arkipiispan liperit solmuun ja alkanut itse pitää puhetta siitä, pitäisikö Enkeli taivaan -virren kolmannen säkeistön seitsemäs sana muuttaa vai ei.

Tuostapa oli tuhtunut etupenkissä istuva Eduskunnan Puhemies, joka oli kiivennyt gobeliinia pitkin Presidentin kimppuun, motannut tätä muotoon ja alkanut tulisesti puolustaa Arkipiispaa, joka oli juuri saamassa liperinsolmunsu uudelleen auki.

Mutta eipä Arkipiispakaan ollut tykännyt saarnastuolin tungoksesta, vaan oli tyrkännyt molemmat kuokkavieraat kolinkolin portaita alas ja jatkanut virrenmuutoskomitean kannanoton puolustamista siitä mihin Puhemies oli jäänyt.

Valtiopäivien avajaistuntoon mennessä koko Eduskunta oli jakautunut kahteen kiivaasti riite-

levään ja kovaääniseen leiriin. Jo ennen Presidentin puheen kuultamasta perkelettä demarien ryhmäjohtaja oli ehtinyt käydä salaa leikkaamassa kepun ryhmäin henkselit poikki, mutta sai kostoksi kannullisen grogijäitä niskaansa ruotsinkielisessä fy fan -vaiheessa.

Puhemiehen vastauspuheenvuoro ei sisältänyt oikeastaan muuta kuin sidesanoja, jos kirolut ja hävyttömyydet jätetään pois. Kun kokoomuslaiset sen jälkeen osoittivat suosiotaan seisomaan nousten, kommunistit kävivät ryhmäpäätöksellä pistämässä nastoja kokoomuslaisten jakarandatuoleille.

Kostoksi kokoomus alkoi heitellä lakiesityksistä tehtyjä paperitollia kommunistien suuntaan huutaen rytmikkäästi: "Tollo, tollo, tollo!!!"

Lopulta päästiin Eduskunnan Ikäpuhemies Sirpa Pietikäisen johdolla konsensusratkaisuun, että Herra Tasavallan Presidentti ja Herra Eduskunnan Puhemies selvittävät Enkeli taivaan -virren kolmannen säkeistön seitsemännen sanan kohtalon rehellisellä tappelulla Eduskunnan nurkan takana.

— Tuu tasaselle jos uskallat, Herra Eduskunnan Puhemies, oli pitkänhuisseksi Tasavallan Presidentti uhonnut portaita laskeuttaessa.

— Ei tee heikkoa. Mulla on isompi voimanpatti kuin sulla, Herra Tasavallan Presidentti, ähisi siihen Puhemies vastaan.

— Niin mutta määpä olen eka ja sää olet vasta toka, Herra Eduskunnan puhemies, intti Presidentti.

— Kohtapahan nähdään, Herra Tasavallan Presidentti, puhkui Puhemies ja kävi kimppuun kuin Oikeuskansleri.

Ja tässä siis nyt oltiin, täydessä nokkapokan tiimellyksessä Eduskuntatalon nurkalla.

Arkipiispakin kävi harvakseltaan potkimassa Tasavallan Presidenttiä Persuuksiin, mutta Eduskunnan Ensimmäinen Varapuhemies kävi aina hänet tempaisemassa pois pistäen samalla vaivihkaa poikittaista mailaa Eduskunnan Puhemiehen munaskuihin.

Ilta hämärtyi, mutta taistelun ähinä jatkui ja jatkui.

— Raskasta tämä vallankäyttö, kähisi Presidentti jossakin välissä. — Niin on, Herra Presidentti, myönteli Puhemieskin ja jatkoi: — Pitäisi vielä tämän päälle pistää Hallitustakin turpiin.

Pikkuhiljaa välikommentit hiipuivat ja tappelusankarit keskittyivät itse asiaan. Yö laskeutui Parlamentin ylle, tähdet syttyivät taivaalle ja suuri keltainen kuu nousi Finlandia-talon takaa.